

З нижньої шухлядки прочиненої шафи визирали шкарпетки. Звичайні шкарпетки, лише розпаровані. Усі — по одній. Усі — різні.

Синя з діркою там, де великий палець. Біла спортивна, з футбольним м'ячем на боці. Тепла зимова, виплетена на дротах

господареві? Чи помічають, як злагоджено та спритно рухаються з ним? Господар без них — ані кроку.

Щасливі обраниці пірнуть зараз у шкіряні туфлі з довгими носами та вийдуть з дому. Вони почергово тиснутимуть в автівці на педалі, походжатимуть офісом,

кататимуться у ліфті та презиратимуться під столом у залі засідань з іншими, такими ж, як вони, діловими шкарпетками, що ходять на роботу разом із людьми. Бо такою

є доля успішних шкарпеток, які тримаються по двоє вкупі.

З горішньої полиці шафи, де саме мешкали такі щасливі шкарпетки, у ранковій хвилині ніхто не визирав. Складені або скручені по двоє, вони спокійно чекали моменту, коли рука господаря, або ж господині, або ж ко-

гось із дітей потягнеться до них, бо неодмінно прийде

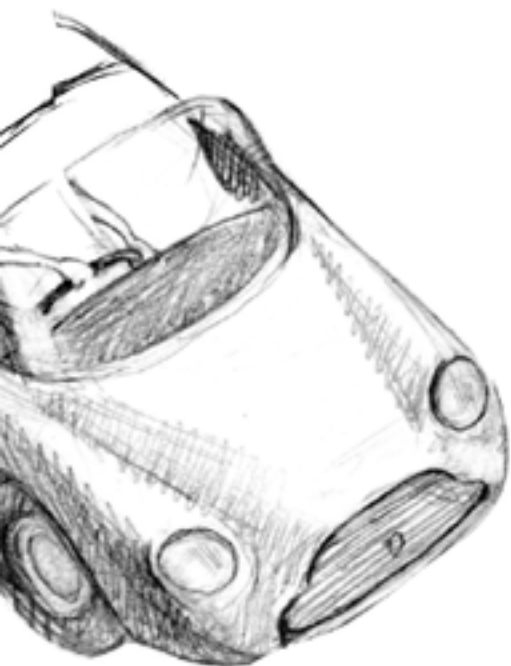
і їхня черга виходити з дому. Як не сьогодні, то завтра, як не завтра — то післязавтра.

У будь-якому випадку господарі про них не забудуть. Тому нема чого хвилюватися й визирати назовні, як це щоранку роблять ті невдахи з нижньої шухлядки. Загубили необачно свої половинки, а тепер задрять нормальним шкарпеткам. Так думали парні шкарпетки, що були впевнені у своєму майбутньому.

А господар тим часом вже надівав на руку годинника, вив'язував краватку, посьорбуючи каву з горнятка, шукав свою мобілку, і усе це — під мовчазними поглядами шкарпеток з нижньої шухлядки. Жодна з них не могла вийти з дому з господарем.

Бо якій би людині спало на думку піти на роботу в одній шкарпетці?.. Або у двох різних?..

Мешканці нижньої шухлядки не раз обговорю-

вали між собою най-
важливішу тему: ку-
ди поділись їхні пари
і де можна було загуби-

тись в одному помешканні? Цього
ніхто з них второпати не міг. Можли-
во, шкарпетки розлучила пральна ма-
шина?.. А може, це зробив вітер, що
бавиться мотузкою та прищіпками,
смикає та розгойдує усе, що сохне на
балконі?.. А може, ви-
нен пес, який при-
ходить у суботи
в гості зі своєю ха-
зячкою і ніби-
то слухняно
сидить біля її
ніг, поки жін-

ки п'ють каву та сміються, але ж хто-
зна... Може, він і є тим таємним викра-
дачем шкарпеток?..

— **Сьогодні обов'язково** розберу цю купу мотлоху! — пригрозила господиня, побачивши прочинені дверцята шафи. — Повикидаю з хати увесь непотріб!

І з силою заштовхнула шухлядку у глиб шафи.

Зробилося темно. Було лиш чути, як господиня побажала господареві